տին և գերի ածէ զՑիսայածին[1] ծաղիկն Թագադիր Թագաւորաց։ Սոյնպէս և այլքն ամենայն՝ որդի ի հաւրէ առեալ արքայութիւն սեփհական, մինչև ի կարմրատիպն և ի գեղձնահերն, ի քաջացն քաջն և ի [Թղ. 10ա] յարեաց արին, յանվանելին և յանպարտելին՝ ի տիեզերակալն Տիգրան։ Այն որ Թագն էր Թագաւորաց և պսակ պըսակաւորաց, հսկա հսկայից, և արքա արքայից. յորմէ սարսէին սաքրէին համատարած տիեզերք. և Թագաւորք և իշխանք յերկիր անգեալ մոխրաթաւալ դիմաւք զհող լիզուին. և մարմնաւորք և անմարմինք տըռփէին ի գեղ երեսաց նորա. և իմաստունք ամենակին զարմանային վասն տնաւրէնութեան գերագոյն գոյին, հի՞մ ոչ եղև յաւուրս սորա։ Որք մոռանան թէ նա ոչ եկն ի խրախութիւն և ոչ առնուլ պաշտաւն կամ փառս, այլ պաշտել և տալ զանձն փրկանս. սակս որո սաստէր Սիմոնի կամողին զկամս նորա։

Եւ զի թէ զբովանդակ գործառնութեան նախնեաց երանելւոյն զյաղթութիւնն և ըզ-

---

1. Ցիսայածին է կոչում Բագրատունիներին հետևելով Մ. Խորեն. թուղթ առ Սահակ Արծրունի, ուր առաջ է բերում Դաւթի ծննդաբանութիւնը, իսկ Բագրատի մասին ասված է. «Եւ Բագրատունւոյդ ասեմ. եթէ թագաւորք ի քէն ելցեն, եւ թագաւորէք ի Դուին»: